

او مشتاق کاری نیکوست

جیم رایهر (Jim Reiher)، ملیورن · ترجمه آلمانی: Hans-Jörg Ronsdorf · آوریل 2021 · بازنگری شده در اکتبر 2026

اول تیموتائوس 3:1

این سخن یقینی است: اگر کسی مشتاق خدمت نظارت باشد، کاری نیکو را آرزو می‌کند. (Elberfelder CSV – ترجمه آلمانی کتاب مقدس)

گفته می‌شود – و این سخنی راست است –: «اگر کسی برای مقامی رهبری در کلیسا بکوشد، در پی وظیفه‌ای بزرگ و پرافتخار است.» (Neue Genfer Übersetzung – ترجمه آلمانی کتاب مقدس)

این سخن قابل‌اعتماد است: اگر کسی در پی مقام اسقفی باشد، وظیفه‌ای نیکو را آرزو می‌کند. (Zürcher Bibel – ترجمه آلمانی کتاب مقدس)

آیا تا به حال از خود پرسیده‌اید که تقسیم‌بندی باب‌ها در کتاب مقدس چگونه پدید آمد؟ این تقسیم‌ها در متن‌های اصلی نبودند. آن‌ها تازه در قرن سیزدهم افزوده شدند. وقتی بخشی از متن شدند، به تغییر شیوه‌ای که ما کتاب مقدس را می‌خوانیم و تفسیر می‌کنیم کمک کردند. هرچه باشد، ما اغلب کتاب مقدس را در باب‌ها یا بر اساس باب‌ها مطالعه می‌کنیم. از آغاز یک باب شروع می‌کنیم و در پایانش دست می‌کشیم. برخی از تصمیم‌ها درباره اینکه باب تازه از کجا آغاز شود، نسبتاً عجیب، حتی نادرست از آب درآمده‌اند. برای نمونه کولسیان 4:1 در واقع باید هنوز جزو باب 3 می‌بود. خطاهای احتمالی دیگر به این اندازه آشکار نیستند، اما باید به آن‌ها توجه کرد.

مشایخ در کلیسا: مورد ویژه اول تیموتائوس 3:1

بسیاری 3:1 را پیش از هر چیز آغاز منطقی باقی باب 3 می‌دانند، که بحثی طولانی درباره مشایخ و شماسان دارد. اما من بر این باورم که این آیه در واقع بیشتر پایان باب 2 است تا مقدمه باب 3. این برای زنان در کلیسا اهمیت دارد، زیرا به این معنا خواهد بود که آیه 1 هم مردان و هم زنان را تشویق می‌کند که شیخ/ناظر شوند. **اگر این آیه باب 2 را به پایان می‌برد، می‌بینیم که پولس هر دو جنس را پشتیبانی می‌کند که در نقش‌های رهبری به خدا خدمت کنند، به شرط آنکه در ایمان ورزیده و بالغ شده باشند. آری، او به طور موقت محدودیت‌هایی را بر زنان در کلیسای افسس گذاشت، اما نمی‌خواهد این هدف اصلی او شمرده شود. بلکه به طور کلی می‌افزاید که این چیز خوبی است که هم مردان و هم زنان در پی آن باشند که از مشایخ باشند.**

مشکل رهبری نابالغ در باب 2

برای اینکه بفهمیم چرا این را پیشنهاد می‌کنم، باید آنچه را که بلافاصله پیش از 3:1 می‌آید نیز در نظر بگیریم: باب 2:8-15. همین بخش بحث‌برانگیز اغلب برای سرکوب خدمت و رهبری زنان در کلیسا به کار می‌رود. باب 2:8-15 به طور سنتی چنین تفسیر شده است که زنان از رهبری کلیسا و خدمت دور نگه داشته شوند. اما این تفسیری نادرست است. **دست‌کم می‌توانیم بگوییم که راه‌های دیگری به همان اندازه معتبر**

(حتی بهتر) برای فهم این بخش وجود دارد. تفاوت اصلی میان این تفسیرها این است که آیا این بخش را نوعی فرمان جهانی برای همهٔ زمان‌ها، برای هر مسیحی در هر فرهنگ و ملتی در جهان می‌دانیم، یا اینکه به مشکلی در آن زمان در افسس در اواخر قرن نخست میلادی می‌پردازد. به بیان دیگر: آیا مانند «خدا را دوست بدار و همسایه‌ات را دوست بدار» است، یا بیشتر مانند «با غلامان خود خوب رفتار کن» – و شما غلامان، برای اربابان خود سخت کار کنید» (مقایسه کنید با 2:1-6)؟

در اول تیموتائوس 2:8-15 سخن از زنانی ثروتمند در کلیساست – احتمالاً زنانی تازه‌ایمان از جامعهٔ افسس – که می‌خواهند در کلیسا رهبر باشند، پیش از آنکه به درستی تعلیم یافته یا در ایمان تازه بالغ شده باشند.¹ آنان می‌خواهند از مشایخی باشند که می‌توانند تعلیم دهند و در کلیسا اقتدار دارند (2:12). پولس بسیار روشن می‌گوید: او می‌خواهد زنان به درستی آموزش ببینند (2:11). **جالب اینکه این آیه تنها فعل امر در این بخش را در بر دارد: «او باید بیاموزد.» یعنی آیه 11 نزدیک‌ترین چیز به یک فرمان از سوی پولس است: او اصرار دارد که زنان تعلیم یابند.** این اوجی در اندیشه و نوشتهٔ اوست. در واقع این کلید این بند است: پولس می‌خواهد همهٔ اعضای کلیساها به درستی در ایمان تعلیم یابند. نه فقط مردان، بلکه هم مردان و هم زنان. وقتی آنان به درستی آموزش دیده و بالغ شده باشند، آنگاه مقام‌های تعلیم و رهبری برای زنان و مردان به یکسان در دسترس خواهد بود.

واژهٔ دیگری که پولس در این بخش (اول تیموتائوس 2:8-15) دو بار برای خطاب ویژه به زنان به کار می‌برد، واژه‌ای است که در آیات 9 و 15 اغلب «نجابت/وقار»² ترجمه می‌شود (به نظر من نادرست ترجمه شده است؛ Elberfelder CSV در پانویس می‌گوید «یا خردمندی، یا ذهن سالم»). این واژه در اصل به معنای «روشن‌اندیش، بالغ و معقول در اندیشه؛ نه آشفته در فکر» است. گاهی می‌تواند با ویژگی‌های اخلاقی دیگر همراه شود، اما اینکه آن را فقط به معنای یک ویژگی اخلاقی خاص بگیریم، آن را از معنای اصلی‌اش تهی می‌کند. پولس می‌خواهد زنان در کلیسا روشن‌اندیش و معقول باشند (در آیه 9 در رابطه با فروتنی و انتخاب پوشش؛ در آیه 15 در رابطه با بالغ شدن و پایدار ماندن در ایمان)، پیش از آنکه مقام‌های رهبری را در کلیسا بر عهده بگیرند.

اگر اول تیموتائوس 3:1 خطاب به همین زنان بود چه؟

آنگاه به باب 3 آیه 1 می‌رسیم. دقیقاً در آنجا چه نوشته شده است؟ خب، یک چیز به هر حال در آنجا نوشته نشده است: «این چیز خوبی است اگر فقط مردان در پی آن باشند که از مشایخ باشند.» نه. ممکن است فقط به مردان اشاره کند. اما به همان اندازه ممکن است فقط به زنان اشاره کند. **یا – به احتمال بسیار زیاد – هم به مردان و هم به زنان اشاره دارد.** (NIV (New International Version در اینجا بهتر ترجمه کرده است: «این سخنی قابل‌اعتماد است: هر که در پی آن است که ناظر باشد، وظیفه‌ای شریف را آرزو می‌کند.» (ترجمه‌های آلمانی نیز با «اگر کسی...» به همین شکل‌اند – «کسی» می‌تواند هم مردان و هم زنان را در بر بگیرد.)

برخی ترجمه‌ها به سبب 2:3-14 (مشایخ مرد، شماسان مرد، شماسان زن یا همسران شماسان، شماسان مرد) واژهٔ انگلیسی «مرد» را در 3:1 گنجانده‌اند. **به سبب این تصمیم، بسیاری از مسیحیان به این نتیجه رسیده‌اند که هرچند ممکن است استدلالی برای شماسان زن وجود داشته باشد، اما جایی برای مشایخ زن نیست.** این ممکن است در نگاه نخست معقول به نظر برسد، اما استدلالی ناقص است. در آیه 1 واژهٔ

یونانی «مردان» یا «مرد» به کار نرفته است. واژه مستقل «او (مذکر)» هم به کار نرفته است. اما واژه یونانی **tis** («کسی») به کار رفته است. همین واژه هم برای مردان و هم برای زنان به کار می‌رود. به همین شکل، واژه «او آرزو می‌کند» (مرد یا زن) ستاک فعلی واژه «آرزو می‌کند» است با پسوندی که «او (مرد)، او (زن) یا آن» را می‌رساند. بافت متن باید تعیین کند که این فعل به چه کسی اشاره دارد.

اگر اول تیموتائوس 3:1 را پایان 2:8-15 بدانیم، این آیه به نشانه‌ای قوی تبدیل می‌شود که رهبری زنان را در کلیسا تأیید می‌کند. از آنجا که، چنان‌که گفته شد، واژه‌های به‌کاررفته می‌توانند به مردان یا زنان اشاره کنند، 3:1 می‌تواند به سادگی به این معنا باشد: «اگر زنی آرزو دارد که ناظر باشد، این چیز خوبی است که آرزویش را دارد.» **این یعنی پولس ممکن است چیزی شبیه این را بگوید: «با وجود پافشاری من بر اینکه زنان باید تعلیم یابند، یا بیاموزند، و اینکه تا بالغ و شایسته نشده‌اند نمی‌توانند تعلیم دهند یا اقتدار داشته باشند - برای زن چیز خوبی است اگر آرزو دارد که از مشایخ باشد.»**

زنان در باقی باب 3

در باب 7-3:2 سپس سخن از مشایخ است؛ **پولس در اینجا به اکثریت مردی می‌اندیشد که مشایخ در آن زمان از آن تشکیل می‌شدند.** حدس من که آیه 1 پایان متن پیشین است و آیه 2 واقعاً برای پولس اندیشه‌ای تازه را آغاز می‌کند، با واژه‌های آغازین آیه 2 در یونانی تأیید می‌شود: «لازم است» (یا «شایسته است»). می‌توان آن را «پس»، «خب پس»، «در نتیجه» یا «از این رو» ترجمه کرد. البته آیه 2 از نظر اندیشه با آنچه پیش از آن آمده پیوند دارد، اما راهی تازه در پیش می‌گیرد. پولس همین حالا درباره آموزش زنان برای خدمت سخن گفته است و اینکه به آنان اجازه ندهد اقتدار به کار گیرند تا به درستی آموزش ببینند و در ایمان بالغ شوند، و سخن خود را با یادآوری به همه به پایان می‌برد که امید داشتن به اینکه کسی از مشایخ کلیسا باشد، جاه‌طلبی بدی نیست. سپس درنگ می‌کند و به موضوع‌های دیگری می‌پردازد که در آن لحظه مهم‌اند. «خب ... حالا، درباره مشایخ کنونی ما ...» این بخش بعدی (7-3:2) درباره مشایخ کنونی یا مشایخی است که به‌زودی در کلیسا گماشته خواهند شد.

مسئله معقول است که 7-3:2 را برای هر دو جنس معتبر بدانیم، اگر بتوانیم با این عبارت کنار بیاوریم که مشایخ باید «شوهر یک زن» باشند یا «به همسر خود وفادار» باشند (چنان‌که برخی ترجمه می‌کنند). پولس در اینجا احتمالاً «تعمیمی جنسیتی» به کار می‌برد. اگر اکثریت مشایخ در آن زمان مرد بودند، این می‌توانست شیوه‌ای برای گفتن این باشد: «به یگانه همسر خود وفادار باش.» به یاد می‌آورم که در دهه 1990، وقتی در یک مدرسه کتاب مقدس در ملیورن تدریس می‌کردم، همه مدرسان جز یک نفر مرد بودند، و آن یک زن به‌طور پاره‌وقت کار می‌کرد. وقتی برنامه‌های ویژه اجتماعی داشتیم، معمول بود که نامه‌ای که به همه کارکنان فرستاده می‌شد، این جمله را داشت: «و همسرانتان را هم بیاورید.» نه تنها آن یک زن با این عبارت کنار گذاشته می‌شد؛ تنها مدرس مجرد هم احساس می‌کرد نادیده گرفته شده است. وقتی به این نوع تعمیم‌های جنسیتی فکر می‌کنم، بر خود می‌لرزم. هرچند از آن احساس ناراحتی می‌کنم؛ معنایش این نبود که ما فقط مدرسان مرد متأهل داشتیم. و یک نکته دیگر درباره این عبارت در اینجا («شوهر یک زن بودن»): اگر چنین روش تفسیری را سخت‌گیرانه به کار ببریم، آنگاه فرمان «به زن همسایه‌ات طمع موز» نیز فقط برای مردان است و هیچ سخنی برای زنان ندارد.

بازاندیشی در اول تیموتائوس 2-3

پس به جای تقسیم‌بندی‌های اول تیموتائوس 2:8-14:3 که اغلب می‌بینیم:

- زنان و مردان در کلیسا (2:8-15)
- مشایخ مرد (1:3-7)
- شماسان مرد (8:3-10)
- شماسان زن (یا همسران شماسان) (11:3)
- دوباره شماسان مرد (12:3-14)

باید رشته اندیشه نامه را چنین بفهمیم:

- زنان و مردان در کلیسا (2:8-3:1)
- وضعیت کنونی: رهبران کنونی با زبانی متناسب با جنسیت غالب خطاب می‌شوند (2:3-7)
- شماسان مرد (8:3-10)
- شماسان زن (11:3)
- شماسان مرد (12:3-14)

شما 2:3-7 را هر طور که تفسیر کنید، تمرکز این مقاله بر برجسته کردن 1:3 بود. اگر آن را پایان 2:8-15 بدانیم، به زنان یادآوری می‌کند: اگر زنی بخواهد از مشایخ شود، این چیز خوبی است. **حتی اگر شما نظر دیگری دارید، این آیه از نظر جنسیت خنثی است: اگر هر کسی، چه مرد و چه زن، در پی رهبری کلیسا باشد، این چیز خوبی است!** حتی اگر آن را در آغاز باب 3 باقی بگذارید، برای هر دو جنس معتبر است – و آنگاه به سود این است که کل بخش بعدی نیز هر دو جنس را در بر می‌گیرد. اینکه اول تیموتائوس 1:3 را دعوتی برای مردان و زنان بدانیم که در پی وظایف رهبری در کلیسا باشند، ویژگی‌ای بسیار دلگرم‌کننده در تعلیم پولس رسول است.

زنان به سبب تفسیرهایی از تعلیم پولس در این بخش از کتاب مقدس عمیقاً زخم خورده‌اند. اما من پیشنهاد می‌کنم که با این فهم جایگزین از این بخش، می‌توانیم از این نظر با پولس آشتی کنیم. او آن مرد زن‌ستیزی نبود که برخی او را چنین نشان داده‌اند. او کسی بود که آماده بود بگذارد هم زنان و هم مردان در کلیسا خدمت کنند.

This article first appeared in the Spring 2021 issue of CBE International's Mutuality magazine
(www.cbeinternational.org)

ترجمه آلمانی: Hans-Jörg Ronsdorf، با اجازه محبت‌آمیز جیم رایهر (Jim Reiher)، 20 آوریل 2021

پی‌نوشت‌ها

1. برای شرح مفصل دیدگاه جایگزین درباره این بخش نگاه کنید به Jim Reiher, Women: Leadership & the Church (Melbourne: Acorn Press, 2006), 85–93. همچنین نگاه کنید به Judy L. Brown, Women Ministers According to Scripture (Kearney: Morris Publishing, 1996), 279–312 و Rebecca Merrill Groothuis, Good News for Women: A Biblical Picture of Gender Equality (Grand Rapids: Baker Books, 1997), 209–229.
2. والتر باوئر (Walter Bauer) نخستین و آشکارترین معنای این واژه را «معقول بودن، خردمندی، سلامت ذهن» می‌داند. او معنای دومی نیز ارائه می‌دهد: «داوری درست، میانه‌روی و خویش‌داری». گرهارد کیتل (Gerhard Kittel) نیز توضیح

می‌دهد: وقتی این معنای فرعی به میان می‌آید، همیشه اندیشهٔ سالم در کار است. شکلی که در اول تیموتائوس 2:9، 15 به کار رفته، تنها در یک جای دیگر در عهد جدید آمده است: اعمال رسولان 26:25. در آنجا همیشه «اندیشهٔ روشن» یا «معقول» ترجمه می‌شود. نگاه کنید به William و William F. Arndt, F. Wilbur Gingrich, Frederick W. Danker, Walter Bauer, A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature. 2nd ed. (Chicago: Geoffrey William Bromiley, Theological Dictionary of و G. W. Bromiley: University of Chicago Press, 1979), 802. Gerhard Friedrich (Grand Rapids: Eerdmans, 1964), 1097-1104 و the New Testament, ed. Gerhard Kittel